

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 283/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Lányiová, s. r. o., Námestie sv. Michala 11, Hlohovec, v mene ktorej koná advokátka Mgr. Zuzana Lányiová, proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/2/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu náhradu trov konania pred ústavným súdom a primerané finančné zadosťučinenie 2 000 eur.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, pretože napadnuté konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k osobnému motorovému vozidlu nadobudnutému počas trvania manželstva začalo podaním žaloby vo februári 2021. Od podania žaloby uplynulo už viac ako 2 roky, okresný súd nariadil pojednávania na 29. marec 2022, 21. júl 2022, 10. október 2022 a 11. apríl 2023, všetky nariadené termíny boli následne zrušené bez prejednania veci z dôvodov na strane okresného súdu. Predlžovaním konania sa znižuje reálna hodnota motorového vozidla, ktorá je v hre. Postup okresného súdu hodnotí sťažovateľ ako neefektívny postup a nečinnosť porušujúce jeho označené práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

4. Pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

5. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy vecí nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

5. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

6. V prejednávanom prípade napadnuté konanie trvá od februára 2021 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (21. apríla 2023) jeho dĺžka nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Ide o konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k motorovému vozidlu, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry nie je možné považovať za také, ktoré by z hľadiska predmetu vyžadovalo prednostné vybavenie ako napr. konanie o väzbe, o právach k maloletému alebo otázka obživy účastníka. Zistené predĺženie konania nemožno považovať z hľadiska intenzity prietáhov za ústavne neospravedlňiteľné aj s prihliadnutím na mimoriadne pandemické obdobie, ktoré značnú časť napadnutého konania postihlo. Ústavný súd dodáva, že v prípade, ak sa sťažovateľovi javí, že napadnuté konanie nie je bezprietahové, má možnosť podať sťažnosť predsedovi súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Účelom takejto sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prieťahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a odstránenie zistených nedostatkov.

7. Dĺžka napadnutého konania sa teda *prima facie* v zmysle konštantnej judikatúry zatiaľ nejaví ako ústavne neakceptovateľná. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

8. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že okresný súd naďalej nepostupuje v konaní spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jeho právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu